

การสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียน ในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ศศิธร บุญญเขตต์¹ รองศาสตราจารย์วิราพร พงศ์อาจารย์²
และผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงทอง ไสยวรรณ²

¹นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์
²อาจารย์ที่ปรึกษา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาตาก เขต 2 (2) หาคุณภาพของแบบทดสอบ (3) สร้างเกณฑ์ปกติ (Norm) ของ แบบทดสอบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบ ได้แก่ เด็กปฐมวัย ปีการศึกษา 2555 จำนวน 100 คน และกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาเกณฑ์ปกติ (Norm) ได้แก่ เด็กปฐมวัย ปีการศึกษา 2555 จำนวน 350 คน

ผลการวิจัยพบว่า

1. แบบทดสอบวัดความพร้อมทางด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นมีจำนวน 28 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ความเข้าใจเสียงธรรมชาติ มี จำนวน 5 ข้อ (2) การจำแนกเสียง พยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ มี จำนวน 8 ข้อ (3) ความเข้าใจความหมายของคำ มี จำนวน 9 ข้อ (4) ความเข้าใจความหมายของประโยค มี จำนวน 6 ข้อ
2. แบบทดสอบความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) ระหว่าง .60 – 100 มีค่าความยาก รายข้อ ระหว่าง 0.53 ถึง 0.78 ค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง .199 ถึง .452 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .7731
3. คะแนนเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟังสำหรับเด็กปฐมวัย โรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 มีช่วง คะแนนที่ปกติอยู่ระหว่าง T_{22} ถึง T_{74}

คำสำคัญ : แบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง, ปฐมวัย

Construction of measuring preparing listening readiness tests for preschoolers of schools attached to Phop Phra district, Tak educational service area office 2

Sasitron Boonyakait¹ Assoc. Prof. Wiraporn Pongajarn²
and Asst.Prof. Puangthong Saiyawan²

Abstract

The purposes of this research were (1) to construction of measuring preparing listening readiness tests for preschool of schools attached to Phop Phra district, Tak educational service area office 2 (2) to define the quality of tests (3) to construct norm of tests. The sample of construct and define the quality include 100 preschool in academic year 2012 and norm include 350 preschool in academic year 2012

The research findings revealed that

1. The measuring preparing listening readiness tests for preschool 28 item divided into 4 aspects. The first 5 item understand the nature (2) 8 item classification of the consonants, vowel and tones (3) 9 item comprehension the meaning of word (4) 6 item comprehension the meaning of sentence

2. The measuring preparing listening readiness tests for preschool of schools attached to Phop Phra district, Tak educational service area office 2 has content validity by expert evaluation IOC were in the range 0.60-100 difficulty were in the range 0.53 - 0.78 discrimination were in the range .199 - .452 item reliability .7731

3. Norm scores of the measuring preparing listening readiness tests for preschoolers of schools attached to Phop Phra district, Tak educational service area office 2 T-scores were in the range T_{22} - T_{74}

KEYWORD : Measuring preparing listening readiness tests, Preschoolers of schools

บทนำ

กระทรวงศึกษาธิการได้ให้ความสำคัญในการพัฒนาเด็กปฐมวัย โดยถือว่าการศึกษาระดับปฐมวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งในการวางรากฐานของการพัฒนาทั้งปวง เพราะเด็กในวัยนี้พร้อมที่จะเติบโตเป็นพลเมืองที่ดี และมีคุณภาพ ถ้าได้รับการปลูกฝังให้รู้จักคิด รู้จักทำ และกล้าแสดงออก พัฒนาการในทุกด้านของเด็กปฐมวัย ไม่ว่าจะเป็นด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ จิตใจ ด้านสังคม และด้านสติปัญญาจะต้องได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กับประสบการณ์ด้านอื่นๆ จะ

เป็นรากฐานของการพัฒนาในวัยต่อไป(กระทรวงศึกษาธิการ 2546: 1-2) พัฒนาการทางด้านสติปัญญาของเด็กปฐมวัยจะพัฒนาไปอย่างรวดเร็วมาก โดยเฉพาะในช่วง 4 ปีแรกของชีวิตเด็กจะมีพัฒนาการทางสติปัญญาถึงร้อยละ 50 และใช้ภาษาเพื่อเพิ่มทักษะสอดคล้องไปกับระดับพัฒนาการของเด็ก พัฒนาการทางสติปัญญาในเด็กปฐมวัย มี 2 ด้านคือ 1) พัฒนาการทางการเรียนรู้และการปรับตัว ได้แก่ ความสามารถในการจำ การรู้คิด การใช้เหตุผลการตีความจินตนาการ การจัดแยกประเภทสิ่งของ (Classification) ความเข้าใจเกี่ยวกับจำนวน และการแก้ปัญหาเป็นต้น 2) พัฒนาการทางภาษา ซึ่งมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์เป็นอย่างมาก พัฒนาการทางด้านภาษาของมนุษย์ เริ่มจากภาษาพูดไปสู่ภาษาเขียน ดังนั้นการเรียนรู้ด้านภาษาในเด็กปฐมวัยจึงเน้นทักษะทางภาษาด้านการฟัง และการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะซึ่งส่วนสำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ของเด็กต่อไป (ทิตนา แคมมณีและคณะ, 2535 : 72)

พัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัยประกอบด้วย การเรียนรู้ความหมายของคำใหม่ๆ ความเข้าใจประโยคต่างๆ ที่ซับซ้อน ความสามารถในการสร้างประโยคที่ซับซ้อน การขยายความในสิ่งที่ได้ฟังเพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นเกิดความเข้าใจและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังสื่อสารและการใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมาย นอกจากนี้พัฒนาการทางด้านภาษายังอาจหมายถึงพัฒนาการทางด้านการฟัง เพื่อให้เกิดความเข้าใจคำต่างๆ (นภเนตร ธรรมบวร, 2544 : 111 – 112) การส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้ผู้อื่นเข้าใจ ภาษาอาศัยทักษะทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญในการรับและส่งข้อมูล ทักษะทั้ง 4 ประการนี้ จะต้องพึ่งพาอาศัยกัน และควรได้รับการพัฒนาไปพร้อมๆ กัน ภาษาไม่ใช่เพียงเครื่องมือในการสื่อความหมายเท่านั้น แต่เป็นแนวทางในการแสดงความคิดริเริ่ม ภาษาจะเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิตมนุษย์ การส่งเสริมให้เด็กรู้จักการใช้ภาษาที่ถูกต้องจะช่วยให้เด็กสามารถแสดงความคิด ความเข้าใจของตนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (เยาวพา เตชะคุปต์. 2542)

การเรียนรู้ภาษาเป็นพัฒนาการที่สำคัญที่สุดในบรรดาพัฒนาการของเด็ก การเรียนรู้ภาษาเริ่มตั้งแต่หลังคลอดเพียงเล็กน้อย แม้จะมีแนวทางที่จะช่วยในการสังเกตพัฒนาการทางภาษา ในช่วงปฐมวัยแต่พัฒนาการทางภาษาของเด็กแต่ละคนก็ยังคงแตกต่างกันไป ลำดับขั้นตอนต่างๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญ แม้ว่าจะระดับอายุที่พัฒนาในแต่ละขั้นอาจไม่ตายตัว ซึ่งเด็กอาจข้ามขั้นไปบ้างหรือมีพัฒนาการที่ช้าบ้าง เร็วบ้างก็ตาม การพัฒนาทักษะการใช้ภาษา ดังกล่าวจะช่วยให้เด็กเข้าใจและเรียนรู้สิ่งต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมได้ดีขึ้น ตลอดจนการแสดงออกถึงความต้องการ การส่งและรับข่าวสาร การแสดงออกถึงความรู้สึกและการเข้าใจผู้อื่น เด็กเรียนการฟัง และการพูด โดยไม่ต้องอาศัยการสอนอย่างเป็นทางการ การที่เด็กได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมทางภาษาจะทำให้เด็กเข้าใจ และใช้ไวยากรณ์พื้นฐานของภาษาเมื่ออายุได้สี่หรือห้าปี สิ่งที่ครูสอนปฐมวัยต้องตระหนักถึง และมีความรู้เพื่อนำไปใช้ในการช่วยพัฒนาทางภาษาของเด็กก็คือ ความเข้าใจ

เกี่ยวกับภาษาทั้งในด้านภาษาศาสตร์ ด้านการนำไปใช้ตลอดจนแนวปฏิบัติในการจัด
ประสบการณ์ทางภาษาให้แก่เด็ก (हररषषष ढलवलषषष, 2535 : 201)

อำเภอพบพระจังหวัดตากเป็นอำเภอที่อยู่ชายแดนประเทศไทยติดต่อกับประเทศพม่า
ซึ่งประชาชนประกอบด้วยชาวเขาเผ่ากระเหรี่ยง เผ่าม้ง และพม่าอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และมัก
ใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร การพูด การฟังที่ใช้ในการสื่อสารที่แตกต่างกับภาษากลางตาม
แบบเรียน จึงมีผลกระทบต่อการเรียนรู้มาก แนวทางการสร้างแบบวัดความพร้อมด้านการฟังจึง
ประสบปัญหาในเรื่องความหมายของคำ และการสื่อสารในภาษากลาง เพราะเด็กนักเรียนส่วน
ใหญ่ เป็นชาวเขาเผ่าม้ง และคนไทยเชื้อสายกระเหรี่ยง จึงติดคำพูดและภาษาท้องถิ่นของตนซึ่ง
อาจทำให้เกิดเพี้ยนไปจากความหมายตามหลักไวยากรณ์ การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญและ
เป็นพื้นฐานของทักษะทางภาษาด้านการพูด การอ่าน และการเขียน การฝึกให้เด็กรู้จักฟังเสียง
ต่าง ๆ เช่น เสียงพูด เสียงเพลง เสียงเคาะ เสียงปรบมือ จะเป็นจังหวะหรือไม่เป็นจังหวะก็ตาม
เป็นการกระตุ้นร้ให้สมองของเด็กทำงาน เมื่อเด็กฟังเสียงต่าง ๆ เด็กจะรู้จักคำ ใช้ความคิด รู้จัก
แยกแยะประเภท สิ่งที่รับรู้ได้ดีและแม่นยำขึ้นเรื่อย ๆ ฉะนั้นการฝึกให้เด็กรู้จักฟังตั้งแต่ยังเด็ก
จึงเป็นพื้นฐานในการพัฒนากระบวนการรับรู้ ความคิด หรือสติปัญญา ได้วิธีหนึ่ง จึงควรส่งเสริม
และจัดกิจกรรมพัฒนาทักษะการฟังให้แก่เด็กปฐมวัยเป็นอย่างดี อีกทั้งยังขาดแบบวัดความ
พร้อมทักษะทางภาษาด้านการฟังของเด็กนักเรียน ระดับปฐมวัย ในสังกัดอำเภอพบพระ จังหวัด
ตาก เพื่อเป็นแนวทางพัฒนาทักษะด้านการฟังให้กับนักเรียนในระดับชั้นต่อไป พัฒนาการทาง
ภาษาในส่วนอื่นๆ ประกอบด้วย การเรียนรู้ความหมายของคำใหม่ๆ ความเข้าใจประโยคต่างๆ ที่
ซับซ้อน ความสามารถในการสร้างประโยคที่ซับซ้อน การขยายความในสิ่งที่ได้ฟังเพื่อสื่อสารให้
ผู้อื่นเกิดความเข้าใจและเหมาะสมกับสถานการณ์ที่กำลังสื่อสาร และการใช้ภาษาเพื่อบรรลุ
เป้าหมาย นอกจากนี้พัฒนาการทางด้านภาษายังอาจหมายถึงพัฒนาการทางการฟัง เพื่อให้
เกิดความเข้าใจคำต่างๆ ถ้าฟังไม่ดีจะส่งผลกระทบต่อสื่อสารทำให้ภาษาและความหมายที่ไม่
ถูกต้อง

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟังและสร้าง
เกณฑ์ปกติสำหรับเด็กนักเรียนปฐมวัย ของโรงเรียนในสังกัดอำเภอพบพระสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อครูและผู้บริหารการศึกษาที่จะนำไปใช้
ฝึกและพัฒนาความพร้อมด้านการฟังของเด็กให้มีประสิทธิภาพตลอดจนใช้เพื่อประเมินความ
พร้อมในการฟังสำหรับเด็กปฐมวัยและนำไปสู่การพัฒนาความพร้อมในการฟังต่อไป

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนใน
สังกัดอำเภอพบพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

2. เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

3. เพื่อสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. คุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟังประกอบไปด้วย ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ค่าความยาก ค่าอำนาจจำแนก ค่าความเชื่อมั่น

2. เกณฑ์ปกติของเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา เป็นเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3,030 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่ม จำนวน 100 คน และ 350 คน

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการตรวจสอบคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง ได้แก่ เด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 7 โรงเรียน ได้จำนวนนักเรียน 100 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการหาเกณฑ์ปกติ ได้แก่ เด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวนนักเรียน 350 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูปของยามานะ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ความคลาดเคลื่อน ± 0.05 มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ซึ่งสร้างเป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพ (Non Verbal Test) โดยสร้างเป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก จำนวน 60 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพร้อมด้านการฟังสำหรับเด็กปฐมวัย

2. ศึกษาหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนความพร้อมทางภาษาด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

3. ศึกษาแนวคิดทฤษฎี และหลักการสร้างแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย

4. กำหนดขอบเขตของการทดสอบวัดความพร้อมในการฟัง โดยแบ่งเป็น 4 ด้าน คือ (1) ความเข้าใจเสียงธรรมชาติ (2) การจำแนกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ (3) ความเข้าใจความหมายของคำ (4) ความเข้าใจความหมายของประโยค

5. สร้างแบบทดสอบ ทั้ง 4 ด้าน ๆ ละ 15 ข้อ รวม 60 ข้อ

6. นำแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นและปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

7. นำแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นไปเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาและด้านการวัดผลประเมินระดับปฐมวัยเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)

8. ให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านพิจารณาแบบทดสอบเป็นรายข้อว่าสอดคล้องและครอบคลุมกับตัวชี้วัดที่กำหนดหรือไม่โดยให้คะแนนดังนี้

จากนั้นนำคะแนนจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมดมารวมกัน และคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่า IOC ระหว่าง .60 - 1.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุกข้อแล้วปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบให้เหมาะสมตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

10. นำแบบทดสอบทั้ง 60 ข้อไป ทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย โรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 100 คน เพื่อนำผลการทดลองมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย ($Difficulty = p$) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยพิจารณาจาก สัดส่วนของจำนวนผู้ตอบถูกแต่ละข้อกับจำนวนผู้สอบรายข้อโดยใช้สูตรหาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม ($Item - Total Correlation$) คัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) อยู่ระหว่าง .20 - .80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 ได้จำนวน 28 ข้อ นำแบบทดสอบจำนวน 28 ข้อ ไปหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR- 20 ของคูเดอร์ริชาร์ดสัน (Kuder- Richardson ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .77 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นดีพอใช้แบบทดสอบที่มีคุณภาพไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 350 คน

11. หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่ามัธยฐาน (Median) ค่าฐานนิยม

(Mode) ค่าความคลาดเคลื่อนในการวัด ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวน ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานในการวัด ค่าความโด่ง และค่าความเบ้

12. หาเกณฑ์ปกติ (Norm)

ได้คะแนนที่ปกติ ตั้งแต่ 22-74 จัดทำคู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบรบือ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง ทั้งหมดมาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ดังนี้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความพร้อมด้านการฟังด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ (IOC) จากสูตรของ แฮมฟิลและเวสตี (Hamphill และ Westie, 1950 อ้างถึงในวิราพร พงศ์อาจารย์, 2542 : 167)
2. หาค่าความยาก (Difficulty)
3. การหาค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ระหว่างคะแนนของแต่ละข้อกับคะแนนรวมทั้งฉบับ (I tem-total correlation) (ล้วน สายยศ ; และอังคณา สายยศ. 2539 : 210)
4. หาค่าความเชื่อมั่นและแบบทดสอบ (Reliability)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพของแบบทดสอบขั้นต้น

1.1 รายละเอียดเบื้องต้นของแบบทดสอบ

แบบทดสอบวัดความพร้อมทางด้านการฟังของเด็กปฐมวัย โรงเรียนในอำเภอบรบือ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นตามแนวการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตากเขต 2 ซึ่งสร้างเป็นแบบทดสอบเชิงรูปภาพ โดยสร้างเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ จำนวน 3 ตัวเลือก จำนวน 28 ข้อแบ่งเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 ความเข้าใจเสียงธรรมชาติจำนวน 5 ข้อ

ด้านที่ 2 ความสามารถในการจำแนก เสียงพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์

จำนวน 8 ข้อ

ด้านที่ 3 ความเข้าใจความหมายของคำจำนวน 9 ข้อ

ด้านที่ 4 ความเข้าใจความหมายของประโยค จำนวน 6 ข้อ

1.2 ผลการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบความพร้อมทางด้านการฟัง ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยนำเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผลทางการศึกษา จำนวน 5 คนเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความสอดคล้องของแบบทดสอบเป็นรายข้อว่าสอดคล้อง และครอบคลุมกับตัวชี้วัดของการวิจัยหรือไม่มีความเหมาะสมเพียงใด

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์รายข้อของแบบทดสอบ และการปรับปรุงคัดเลือก

แบบทดสอบ

ผู้วิจัยนำแบบทดสอบความพร้อมด้านการฟัง ของเด็กปฐมวัยที่สร้างขึ้นไปทดสอบกับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน จำนวน 7 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านช่องแคบ โรงเรียนอรุณเมธา โรงเรียนป่าไม้อุทิศ 4 โรงเรียนบ้านร่มเกล้า 4 โรงเรียนมอเกอ โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 2 โรงเรียนห้วยน้ำหนักวิทยา เพื่อวิเคราะห์ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r)

จากตาราง 2 พบว่าแบบทดสอบความพร้อมทางด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 60 ข้อ ได้จำนวนข้อคำถามที่ใช้ได้ กล่าวคือมีค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) สอดคล้องกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จำนวน 28 ข้อ ตัดทิ้งไป 32 ข้อ แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ ด้านที่ 1 จำนวน 5 ข้อ ด้านที่ 2 จำนวน 8 ข้อ ด้านที่ 3 จำนวน 9 ข้อ ด้านที่ 4 จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบ

จากตาราง 4 พบว่า ผลการหาความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้ สูตร KR-20 จำนวน ข้อสอบ 28 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นรวมทั้งฉบับ เท่ากับ .77 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นดีพอใช้ เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .40 ด้านที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .42 ด้านที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .45

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์หาค่าสถิติพื้นฐานของแบบทดสอบในการทดสอบฉบับจริง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟังไปทดสอบกับนักเรียนในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยนำไปทดสอบกับเด็กปฐมวัยของโรงเรียนในสังกัดอำเภอบพพระ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 จำนวน 12 โรงเรียน จำนวน 350 คน ได้แก่ โรงเรียนไทยราษฎร์ศิริ โรงเรียนบ้านขุนห้วยช่องแคบ โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 6 โรงเรียนบ้านร่มเกล้า 2 โรงเรียนบ้านป่าคาใหม่ โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 3 โรงเรียนบ้านวาลย์ โรงเรียนบ้านยะพอ โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 1 โรงเรียนรวมไทยพัฒนา 4 โรงเรียนชุมชนบ้านบพพระ โรงเรียนบ้านหมื่นถาชัย เพื่อหาค่าสถิติพื้นฐานและคะแนนเกณฑ์ปกติ (Norm) ดังปรากฏในตาราง 5-6

จาก ตาราง 5 ในการทดสอบความพร้อมด้านการฟัง ของนักเรียน 350 คน ได้ค่าสถิติพื้นฐาน ที่สำคัญ ดังนี้

ในภาพรวมแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง จำนวน 28 ข้อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.83 มัธยฐาน เท่ากับ 22.00 ฐานนิยม เท่ากับ 22.00 ค่าการเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.43 ความแปรปรวน เท่ากับ 11.79

ด้านที่ 1 แบบทดสอบความเข้าใจเสียงธรรมชาติ จำนวน 5 ข้อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.93 มัธยฐาน เท่ากับ 4.00 ฐานนิยม เท่ากับ 5.00 ค่าการเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 และค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.03

ด้านที่ 2 แบบทดสอบความสามารถในการจำแนก เสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ จำนวน 8 ข้อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.23 มัธยฐาน เท่ากับ 6.00 ฐานนิยม เท่ากับ 7.00 ค่าการเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.46 และค่าความแปรปรวน เท่ากับ 2.13

ด้านที่ 3 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของคำ จำนวน 9 ข้อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 6.96 มัธยฐาน เท่ากับ 7.00 ฐานนิยม เท่ากับ 8.00 ค่าการเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.45 และค่าความแปรปรวน เท่ากับ 2.11

ด้านที่ 4 แบบทดสอบความเข้าใจความหมายของประโยค จำนวน 6 ข้อ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 21.83 มัธยฐาน เท่ากับ 22.00 ฐานนิยม เท่ากับ 22.00 ค่าการเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.43 และค่าความแปรปรวน เท่ากับ 1.07

จากตาราง 6 พบว่า จากการทดสอบความพร้อมทางด้านการฟัง สำหรับเด็กปฐมวัย จำนวน 350 คน จากคะแนนเต็ม 28 คะแนน ผู้วิจัยสร้างเกณฑ์ปกติ มีคะแนนดิบระหว่าง 9-28 และคะแนนที่ปกติระหว่าง 22 – 74 ซึ่งแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

นักเรียน ที่มีคะแนนดิบ เท่ากับ 27 – 28 มีคะแนนที่ ระหว่าง 65 – 74 หมายถึง มีความพร้อมในการฟังอยู่ในระดับดีมาก

นักเรียน ที่มีคะแนนดิบ เท่ากับ 24 – 26 มีคะแนนที่ ระหว่าง 65 – 74 หมายถึง มีความพร้อมในการฟังอยู่ในระดับดี

นักเรียน ที่มีคะแนนดิบ เท่ากับ 20 – 23 มีคะแนนที่ ระหว่าง 43 – 53 หมายถึง มีความพร้อมในการฟังอยู่ในระดับปานกลาง

นักเรียน ที่มีคะแนนดิบ เท่ากับ 16 – 19 มีคะแนนที่ ระหว่าง 32 – 42 หมายถึง มีความพร้อมในการฟังอยู่ในระดับพอใช้

นักเรียน ที่มีคะแนนดิบ เท่ากับ 9 – 15 มีคะแนนที่ ระหว่าง 22 – 31 หมายถึง มีความพร้อมในการฟังอยู่ในระดับควรปรับปรุง

อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ผลข้อมูล ผู้วิจัยได้นำผลที่ได้มาอภิปรายผลค่าสถิติ แบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟังสำหรับเด็กปฐมวัยโรงเรียนในอำเภอบพพระ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาตาก เขต 2 ตามลำดับดังนี้

1. ผลการวิจัยพบว่า แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา กล่าวคือ ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการวัดและประเมินผลการศึกษาและการจัดการศึกษาระดับปฐมวัย เห็นว่า มีความสอดคล้องกับตัวชี้วัดที่กำหนด มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.60 -1.00 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศนีย์ อินอ้าย (2547) ที่ได้ทำวิจัยแบบวัดความพร้อมทางภาษาในการศึกษาต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ของโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ปีการศึกษา 2546 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้วิจัยมีขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบ ที่รอบคอบและเป็นขั้นตอน โดยศึกษาทฤษฎี แนวคิด งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วกำหนดนิยามและตัวชี้วัด ตลอดจนจุดประสงค์ที่ชัดเจน สร้างข้อคำถามให้สอดคล้องกับจุดประสงค์ที่กำหนด จากนั้นนำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นไปเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญจึงทำให้แบบทดสอบมีคุณภาพยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยพบว่าแบบทดสอบที่สร้างขึ้นมีค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกแบบทดสอบที่มีค่าความยาก (P) อยู่ระหว่าง 0.53 ถึง 0.78 แสดงว่าแบบทดสอบส่วนใหญ่อยู่ในระดับค่อนข้างง่าย ส่วนค่าอำนาจจำแนก (r) มีค่าระหว่าง .19 ถึง .45 แสดงว่ามีอำนาจจำแนกค่อนข้างสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบวัดที่เป็นรูปภาพและสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็กปฐมวัย สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกศนีย์ อินอ้าย (2547) และ ศิวพร ฝาใหญ่ (2550) ซึ่งได้ตรวจสอบค่าความยากและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ และพบว่ามีความยากอำนาจจำแนกเหมาะสมเช่นเดียวกัน โดยมีค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญ เท่ากับ 1.00 สามารถวัดได้ตรงกับเนื้อหา การที่แบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่วนใหญ่ มีค่าความยากค่อนข้างสูงซึ่งถือว่าแบบทดสอบค่อนข้างง่ายอาจเป็นเพราะแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบที่เป็นรูปภาพทำให้เข้าใจได้ง่ายประกอบกับเวลาที่นำไปทดสอบเป็นเวลาปลายปีการศึกษาคือเดือน มกราคม 2556 ซึ่งนักเรียนได้ผ่านการเตรียมความพร้อมมาแล้วเกือบปี จึงทำให้นักเรียนมีความพร้อมในการเรียนสูงกว่าต้นปีการศึกษา

3. ผลการวิจัยพบว่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความพร้อมด้านการฟัง มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .77 และความเชื่อมั่นรายด้าน อยู่ระหว่าง .3310 ถึง 4479 สอดคล้องกับงานวิจัยของ เสาวลีย์ บุญเรือง (2530) ซึ่งได้สร้างแบบทดสอบความพร้อมด้านสติปัญญา ระดับชั้นเด็กเล็ก โรงเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดตาก ปีการศึกษา 2530 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ .61 ถึง .86 และ ศิวพร ฝาใหญ่ (2550) ได้สร้างแบบวัดความพร้อมทางภาษา เพราะด้านการรับรู้ภาษาสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา อุบลราชธานี เขต 2 มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ .96 ทั้งนี้

อาจเป็นเพราะ แบบทดสอบได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพทั้งด้านการเที่ยงตรง ความยากง่ายและ
อำนาจจำแนกมาแล้ว และคัดเลือกเอาเฉพาะข้อสอบที่มีคุณภาพมาใช้ ในกรณีที่ค่าความเชื่อมั่น
ของรายด้านอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำอาจเป็นเพราะแบบทดสอบของแต่ละด้านมีจำนวนน้อยข้อ

4. ผลการศึกษาพบว่า ค่าสถิติพื้นฐานและเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบ มีคะแนนเฉลี่ย
ค่ามัธยฐาน และฐานนิยม ใกล้เคียงกัน แสดงว่า แบบทดสอบมีการแจกแจง เป็นโค้งปกติ แต่ค่า
ความเบ้ติดลบเล็กน้อยแสดงว่าแบบทดสอบค่อนข้างง่ายสำหรับนักเรียนกลุ่มนี้ซึ่งอาจเป็นเพราะ
ผู้วิจัยทำการทดสอบในช่วงเดือนมกราคมซึ่งเป็นช่วงเกือบสิ้นปีการศึกษา จึงทำให้นักเรียนมี
ความพร้อมในการเรียนสูงกว่าปกติ ดังที่ได้อภิปรายแล้วข้างต้น

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ผู้บริหารและครูในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตาก เขต 2 ควรนำ
แบบทดสอบไปใช้เพื่อทราบความพร้อมในด้านการฟังของเด็กปฐมวัยว่าสูงหรือต่ำเพียงใด ซึ่งจะ
สามารถนำไปใช้ส่งเสริมความพร้อมในการฟังให้แก่เด็กปฐมวัยให้มากยิ่งขึ้น และมีผลต่อการ
เรียนในระดับประถมศึกษาต่อไป

2. การนำแบบทดสอบวัดไปใช้ ควรเป็นส่วนหนึ่งของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
เพื่อพัฒนาความพร้อมให้แก่เด็กเรียนในแต่ละด้านอย่างมีประสิทธิภาพเด็กจะได้ตั้งใจทำเต็ม
ความสามารถจะได้ข้อมูลตรงตามสภาพความเป็นจริงและมีคุณภาพยิ่งขึ้น

3. ควรศึกษาคู่มือและทำความเข้าใจเกี่ยวกับแบบวัดความพร้อมด้านการฟังและเลือกใช้
แบบวัดความพร้อมด้านการฟังให้ตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการวัดในการทดสอบความพร้อมด้าน
การฟังไม่ควรชี้แนะข้อสอบให้กับเด็ก ควรระมัดระวังเรื่องการดำเนินการสอบและเวลาที่ใช้ในการ
สอบให้ตรงตามคู่มือการดำเนินการสอบ ข้อสอบควรสอดคล้องกับบริบทของอำเภอบพพระ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบวัดความพร้อมด้านการฟังสำหรับเด็กปฐมวัย ไปทดลองใช้กับเด็ก
ในช่วงต้นปีและปรับปรุงข้อสอบให้ยากขึ้นกลุ่มอื่น ๆ เพื่อดูความคงที่ของประสิทธิภาพของ
เครื่องมือต่อไป

2. ควรมีการสร้างและหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดความพร้อมของเด็กปฐมวัยใน
ด้านอื่นหรือวิชาอื่น ๆ เช่น ความพร้อมด้านการอ่าน การเขียน หรือความพร้อมด้านคณิตศาสตร์

3. ควรมีการนำแบบทดสอบนี้ไปทดลองใช้ในต้นปีการศึกษา เพื่อหาเกณฑ์ปกติอีก
ครั้งหนึ่งว่าแตกต่างจากงานวิจัยครั้งนี้หรือไม่ เพียงใด

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ, กรมวิชาการ. (2546). **คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 (สำหรับเด็กอายุ 3-5 ปี)**. กรุงเทพฯ: อรุณสภา.
- ทีศนา เขมมณี และคณะ. (2535). **การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของโรงเรียน: การศึกษาพหุกรณี**. รายงานการวิจัย. กรุงเทพฯ: สำนักงานโครงการ วพร. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภเนตร ธรรมบวร. (2544). **การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย**. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542) **กิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย**. กรุงเทพฯ: เจ้าพระยาระบบการพิมพ์ ล้วน สายยศและองคณา สายยศ. (2539). **เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- วิราพร พงศ์อาจารย์. (2542). **ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการวิจัย**. สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม.
- ศิวพร ผาใหญ่. (2550) **การสร้างแบบวัดความพร้อมทางภาษาด้านการรับรู้ภาษา สำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา อุบลราชธานี เขต 2**.
- เสาวลีย์ บุญเรือง. (2530). **การสร้างแบบทดสอบด้านสติปัญญาในระดับชั้นเด็กเล็ก**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- หรรษา นิลวเชียร. (2535) **ปฐมวัยศึกษาหลักสูตรและแนวปฏิบัติ แผนกวิชาประถมศึกษา**. ปัตตานี : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี